

INVENTOIDUT SUOKOHTTEET POHJOIS-POHJANMAALLA 2011

RAPORTIT

Elina Palojärvi

Leväsuo sijaitsee Iin Kuivaniemessä Oijärven kyläkeskuksen kupeessa. Suon länsireuna rajoittuu Kuivajokeen laskevaan Kivijokeen. Ojitukset erottavat Leväsuu-kokonaisuudesta kaksi erillistä osaa, joista läntisempi on alaltaan pienempi suoalue.

Leväsuu – länsiosa, Ii 728500: 3454000 (13.7.2011)

Sen luonnontila on selvästi heikentynyt (1,5/5). Ojitukset reunustavat pinta-alallisesti pienehköä ojittamatonta alaa ja katkaisevat itäpuolelta suolle valuvat vedet. Suoalueen vedenpinta on kauttaaltaan alentunut. Selvimmin muutokset näkyvät välipintaissa suursaranevaa kasvavassa keskiosassa, jossa karhunsammalmättäisyys, varpuisuus ja puustoisuus (mänty, hieskoivu) on yleistä. Suon etelä- ja pohjoisreunoilla esiintyy karuja rimpinevakuivakkoja. Ojitusten läheisyydessä ilmenee lievää keskiravinteisuutta.

Suolla ei havaittu uhanalaisia luonnontilaisia suotyyppejä tai kasvilajeja. Alueella pesii (pesähavainto) kuitenkin uhanalaisiin luokiteltavat pikkulintulajit keltävästäräkki ja niittykirvinen. Suo rajoittuu Kivijoen rannalle, jossa on loma-asutusta. Lähin pysyvä asutus sijaitsee vajaan kilometrin päässä suon eteläreunalta.

Leväsuu – itäosa, Ii 728500:3455600 (12.7.2011)

Luonnontilaltaan hyväksi (4/5) luokiteltu Leväsuon itäosa on edustava rimpinen aapasuo, jonka pohjoisosassa esiintyy myös keidassuota. Leväsuon ympärillä on yleisesti ottaen ojituksia, mutta suoaluetta ympäröivät kankaat rajoittuvat paria kankaanreunaa lukuun ottamatta luonnollisesti suohon. Rimpinen puuton aapalakeus on säilynyt luonnontilaisena. Paikallisesti kuivahtamista esiintyy lähinnä Jokisenhalmeen pohjoispuolella ja Välikoskenlamminsaaren itäpuolella sijaitsevien ojien läheisyydessä. Etelässä Pikku Leväsuolle laskevan ja suolle työntyvän yksittäisen syvän ja leveän ojan reunalla on tiheä puusto, mutta kuivattava vaikutus ei ole vaikuttanut ojan lähiympäristöä kauemmas. Jokisenhalmeen koillispuolella sijaitsevalla pienehköllä kangasmetsäsaarekkeella on tehty vasta metsätaloustoimia ja kankaanreunaa kiertyä tuorehko oja. Märkä rimpinevan reuna vuotaa paikoin purona ojaan luhistuttaen ojan reunaa ja samalla täyttäen turpeella ojaa.

Tarkasteltavaa Leväsuon osaa hallitsevat karut ja keskiravinteiset ruoppa- ja rahkasammalrimpinevat. Keskiravinteisuus ilmenee lähinnä villapääluikan, kurjenrahkasammalen ja keräpäärahkasammalen paikoittaisina esiintymisinä. Välikoskenlamminsaaren itä- ja eteläreunoilla esiintyy myös tervaleppää kasvavaa ruoho- ja heinäkorpea. Rimpinevan laiteilla on yleisesti karuja saranevoja. Etelässä ja pohjoisosassa esiintyy karuja sararämeitä ja äärikaruja rahkarämeitä. Pohjoisosassa Välikoskenlammen länsipuolella on viettokeidas, joka muodostaa haarat kahteen suuntaan, lammen luoteispuolelle ja länsilounaispuolelle. Laitteet ovat vielä luonnontilaisia. Kangasta vasten olevalla laiteella on mm. kapea sararämesauma ja nevan puolella rimpinen saraneva. Längisen, Välikoskenlammenahon reunalta lammelle päin viettävän keidasrämeen ja Välikoskenlammen välissä on äärikarua lyhytkorsinevaa. Myös Välikoskenlammen koillispuolella on edellistä pienialaisempi keidasrämekuvio.

Leväsuon suppeahkosta suotyypivalikoimasta valtakunnallisesti uhanalaisia suotyyppejä esiintyi kaksi ja alueellisesti uhanalaisia yhdeksän kappaletta. Uhanalaisia kasvilajeja ei havaittu. Huomiota herättävää suolakeudella oli lintujen runsaus ja lajiston monipuolisuus. Maastokäynnillä havaittiin noin kymmenen eri suojelukategorioihin lukeutuvaa lintulajia. Aavan rimpinevan keskellä oli mm. piilokoju lintujen tarkkailua ja/tai metsästystä varten. Suon välipintaisten nevat olivat myös porojen suosimaa laidunta. Poropolkuja ja jätöksiä oli paljon. Leväsuon sijainti lähellä asutusta ja jokivartta suo hyviä retkeilymahdollisuuksia. Alueen poikki pituussuunnassa kulkee moottorikelkkareitti. Välikoskenlammin luoteispuolella olevalla pienellä metsäsaarekkeella oli nuotiopohja. Suolta saadaan myös hillaa ja karpalaa.